

РЕШЕНИЕ

№ 7432

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7823** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, чрез адв. А. срещу решение от 26.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, I състав по нахд № 6105/2013 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № К-14129 от 19.12.2012 г., издадено от главния директор на Главна дирекция "Контрол на пазара" при на Комисията за защита на потребителите (К.), с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 87, ал. 2 от Закона за туризма (ЗТ).

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорени са изводите на районния извод за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство. Иска се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна - [фирма], представлявано от управителя, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание. Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна между страните. Районният съд е приел за установено, че на 22.11.2012 г. била извършена проверка от длъжностни лица на семеен хотел Д., при която било установено, че е издадено удостоверение № 5068/16.03.2006 г. за категоризация и вид на обекта – семеен хотел, три звезди, както и че е поставен надпис «Хотел Д.», който може да въведе в заблуждение потребителите.

Законосъобразно, въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, СРС е приел, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление, са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство. На първо място, районният съд е приел, че е допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като в АУАН и НП не се съдържа конкретно описание на нарушението и не са описани обстоятелствата, при които е извършено. Този извод е правилен. Актосъставителят се е ограничил да посочи, че нарушителят е поставил надпис на стопанисвания от него хотел, който може да въведе в заблуждение потребителите, но не е посочил кое от съдържанието на поставения надпис би могло да заблуди потребителите, както и за кои обстоятелства. Описанието на нарушението е възприето изцяло и описано по идентичен начин в процесното НП. В случая, констатираното нарушение е съществено, тъй като както в АУАН, така и в НП не се съдържа конкретно описание на нарушението и не са посочени основните елементи от фактическия му състав – не е посочено кое от съдържанието на надписа на хотела би могло да доведе до заблуждение, съответно не отговаря на действителната категория и вид на хотела, както и за кои обстоятелства би заблудило потребителите. Така констатираното нарушение е съществено, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице, което следва да знае за какво нарушение е ангажирана отговорността му и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.06.2013 г., постановено от Софийски районен съд,
НО, 1 състав по нахд № 6105/2013 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.